

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Házhoz hordva 80 fillér.

Vidékre postán 1.40 kor.

Egyes szám ára 2 fillér.

Megjelenik mindennap.

KOLOZSVÁRI HIRLAP

FÜGGETLEN NAPILAP.

Egy négyszögcentiméternyi hirdetés ár 8 fillér. — Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Apró hirdetés 60 fillér.

Nyilttéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**Felelős szerkesztő: **CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.**

Honvédszászló Szerbiában.

Kolozsvár, okt. 31.

A Belgrádban járt magyar kereskedőknek Péter király értésükre adta, hogy a látogatás emlékére a Nemzeti muzeumnak fogja ajándékozni azt a honvédszászlót, amelyet Zombornál Knicsanin tábornok vett el a honvédektől.

Ez a Knicsanin tábornok a Szerbiából betört tizezer főnyi szervianus hadtest vezére volt, akit a hazaáruló Rajasics patriarcha levélben szólított fel a vezérlet elfogadására.

A szervianusokat a száműzött Obrenovics Mihály szervezte, aki ezzel akart népszerűséget szerezni Szerbiában.

A fejedelem hivatalosan ugyan megtagadta a magyarországi szerbek segítségét, de azért jó szemmel nézte a toborzást, sőt kincstári fegyvereket is adott a betörésre készülő szervianoknak.

A fejedelem eképp akarta ellensúlyozni Obrenovics népszerűségét, aki személyesen is megjelent a magyarországi szerbek közt s azokat lázadásra tüzelte a magyarok ellen.

Azt hisszük, még ez időből származik a későbbi barátság Bécs és Milán király között.

Vitézül harcoltak, százszor vitézebbül, mint magyarországi fajrokonai, de nem kevésbé voltak vérengzők és kegyetlenek, mint ezek.

Fehértemplom alól Knicsanin nagy vitézséggel verte vissza Madarspach őrnagy s Knicsanin kijelentette, hogy ha a fehértemplomi németek szerbek volnának, már rég a Maros mellett állna.

Ő volt az, aki Tomasovácról titkon Karlováczra ment, hogy Damjanich alvó táborát meglepje és lemészárolja.

A meglepetés sikerült a jankováciák árulása folytán, de a mézárulás nem, mert a feliasztott honvédek oroszánokként harcoltak és teljesen szétverték Knicsanin seregét. Hanem az álnok jankováciák, akik a honvédek leittatták, hogy annál biztosabban sikerüljön álnok tervük, a még álomba merült honvédek közül háromszázat legyilkoltak. Damjanich megtorlásul felkoncoltatta az áruló népet, a falut pedig felperzselt.

Knicsanin Zombornál csak egy honvédszászlóaljat talált Nemgyei Felix őrnagy parancsnoksága alatt s csaknem bizonyosra vehető, hogy ettől foglalta azt a zászlót, amit most Péter király vissza akar adni a nemzetnek. Nemgyei a fegyverletétel után Amerikába került, ahol kereskedő lett, de később visszatért hazájába.

A honvédek legalább ötven zászlót foglaltak el a szerbektől, de persze ezek a szerencsétlen fordulat alkalmával legnagyobb részt elkallódtak.

A szerb államférfiak különben nagyon megbánták, hogy segéd-

kezet nyújtottak a magyar nemzet leigázására s voltak köztük őszinte barátai is a nemzeti küzdelemnek. Tudvalevő dolog, hogy Kossuth Lajosnak Kiutahiába való menekülését is egy szerb államférfi segítette elő.

Mindenesetre örvendetes dolog, hogy a magyar kereskedők látogatása a két nemzet közti békés egyetértést és barátságos érintkezést megszilárdította.

Megszökött a tárgyaló teremből.

A budapesti büntető törvényszék Cseke Kálmán elnöklete allatt csütörtökön délelőtre tűzte ki Homola Antal cipészsegéd bűnyűgének főtárgyalását. Homola ez év január 4-én felfeszítette lakásadó-nőjének zárt ládáját s abból egy télikabátot lopott Homolát egy ideig nem lehetett feltalálni a fővárosban, miért is a kir. ügyészség nyomozó levelet adott ki ellene. Később azonban Homola önként jelentkezett, mire az ügyészség a nyomozó levelet visszavonta. Ezutal a tárgyaláson pontosan megjelent, ellenben a panaszosnő, Nagy Ida takarító nő, nem. A törvényszék ezen fontos tanu meg nem jelenése miatt már-már elnapolta a tárgyalást, amikor megszökött maga a vádlott:

— Tekintetes törvényszék, én kérem a tárgyalás megtartását, mert ki akarok menni Amerikába.

Dr. Belopotocky kir. ügyész nyomban kérte, hogy a vádlott ezen nyilatkozata jenzökönyvbe vétessék s ez alapon indítványozta, hogy a bíróság nyomban helyezze vizsgálati fogságba a vádlottat, annyival is inkább, mert kijelentette szökési szándékán kívül a vizgá-

lat során úgy is nyomozólevél volt már eilene kibocsátva.

A védő arra kérte a bíróságot, hogy a tárgyalást még ma tartsa meg s a meg nem jelent panaszosnőt azonnal idéztesse meg. Ami pedig a vádlott kijeletését illeti, hogy Amerikába akar menni, az figyelembe nem vehető már azért sem, mert az amerikai utra pénz is kell, már pedig a vádlottnak annyi pénze sincsen, hogy Soroksárra tudna utazni. A bíróság elrendelte, hogy a tárgyalást még ma megtartja s erre Nagy Ida takarítónt sürgősen beidézzi egy törvényszéki hites szolgálóján.

Másfél óra mulva a kiküldött szolgáló megérkezett a panaszosnővel s a bíróság össze ült, hogy letárgyalja az ügyet. A tárgyalás megtartásának most egy újabb, váratlan akadálya merült föl. A vádlott a tárgyalóterem nyilvánosságát alkotó főtárgyalási kibecéknek tanácsára megszökött a tárgyalás elől. A bíróság most aztán helyet adott az ügyész megismételt kérésének s elrendelte az Amerikáb készülő vádlott körözését s vizsgálati fogságba helyezését.

A szép asszony tolvaja.

Párisból írják: Szombaton alkonyat tájban, amikor a boulevardokon hemzseg a nép, a rue Laffitte sarkán éles női hang kiáltása hangzott el a tömegben:

— Rendőr! . . . megfogtam a tolvajomat! segítség!

A gyalogjárón elegáns és szép uri hölgy kipirult arccal, görcsösen fogódzott egy gavallér fiatalember felsőkabátjába, miközben egyre kiáltotta:

— Fél év óta keresem. De most meg van! . . . Hol a rendőr?

A megcsipett fiatal ur persze szabadulni igyekezett, de a tömeg

TÁRGZA.

A lélek rejtelméi.

A tudományos világ mind komolyabban foglalkozik az emberi lélek olyan csodaszerű jelenségeivel, amelyeket a régi korokban csak babonának tekintettek. A telepathia egyes esetei azonban meglepő módon kapcsolják egybe a képzelet játékát a valósággal.

Az az angol társaság, amely lélektani kutatásokra alakult (Society of psychical researches), a legnevesebb tudósokat nevezi meg a tagjai sorában, mint Gurney, Myers, Podmore. Ha valahol telepathia esetét hírül veszi a társaság, bizottságot küld ki az eset tanulmányozására és a feljegyzéseket időnként megjelenő folyóiratában a (Phantasmas of the living) közlésezi. Egyik kötetében Samuel Wescott skót tanár mond

el érdekes tapasztalatokat. — Egy évtized óta figyelem meg a hallucinációkat és az álmokat, — írja Samuel Wescott. Mintegy 270 esetet jegyeztem föl, amelyek ha nem is vehetők valamennyie komolyan, — mindenesetre bőséges alkalomat nyújtanak következtetésekre. Eseteim két fonalat adtak a lélek miszticizmusához: az egyik az alkohol hatása. Az iszákos — főképpen a pálinkaivó — állandó tompa mámorában csodálatos lelki érzékenységre tesz szert. Megfigyeltem egy matrózt a londoni Wapping negyedben, akire T. R. detektív hívta fel a figyelmemet. Ez az ember — a neve Thomas Neals 1898-ban a P. & O. Steamship Co. hajóin szolgált — két hajótörést jövendőlt meg, még pedig oly pontosan, hogy azt hitték, részese volt a bünténynek, amely a szerencsétlenséget rendezte. Akkor a rendőrség le is tartóztatta, de rábizonyítani semmit sem tudott. A

matróz gyógyíthatatlan alkoholista volt s végül bele is pusztult a szenvedélyébe. Hanem a társai mindig csodálatos embernek mondták s vakon biztak a jövendőléseiben, sőt fizettek neki holmi jóslatokért, amelyek jórészt persze huncutságok voltak. Egy másik alkoholista az a szerencsétlen Kean nevű színész volt, aki legutóljára a londoni Daly-színházban stálistált. Ezt az éjjeli klubokban találtam s az volt a különlegessége, hogy mindig pontosan tudta, hány száz előadást, vagy milyen bulást ér meg valamely szindarab. A párisi jótékonysági bazár égése alkalmával Kean egy vendégtársulattal Calaisban játszott s a kedvese, egy szép angol táncosnő, lerándult onnan Párisba mulatni. Kean megérezte, hogy a kedvese nagy tüzeset alkalmával espusztul Párisban s egy nappal a jótékonysági bazár égése előtt sürgőnyözt neki, hogy meneküljön Párisból.

De a kedvese nem hallgatott rá s a világraszóló katasztrófa egyik áldozta lett a szóke miss Clarence Vine is . . .

Samuel Wescott még sok példával érvel s valamennyi esetében azt a megfigyelést emeli ki, hogy az alkoholistákra legerősebb hatással a tüzszerencsétlenség van, amelyet előre megéreznek.

Mélyebb lelki megrázkódást és lélekjelenségeket okoz azonban Wescott szerint a halál hatása.

— Tagadhatatlan, hogy van összefüggés az élő ember és a halott lelke között, — állítja Wescott. — Én a magam részéről nem hódolok a spiritizmusnak. De tömédek alkalalom bizonyította előttem, hogy az élő és az elköltözött lelkék között valami elemezhetetlen fonál van, amely olykor megfejthetetlennek látszó talányokat teremt. A szülő, aki elhunyt gyermekével álmodik, a hitves, aki elköltözött szeretettjének a hangját hallja

segítségére sietett a hölgynek. Csakhamar ott termett a rendőr, aki rövid kihallgatás után bérkocsiba ültette a vitás feleket és elhajtattott velük a kerületi kapitányságra. Ott aztán kibontakozott a jelenet s a következő érdekes históriát hámozta ki belőle a rendőrtiszt.

A mult farsang egyik éjszakáján a hölgy, aki N. egykori párizsi ügyvéd fiatal özvegye, ki ráncsi lett valami álarcos bált látni. Barátnőjével, aki szintén ur-asszony, maskarába öltöztek és álarcosan, nehogy a tréfa esetleg megárhasson a jóhírűeknek, elmentek a bálba.

— Ez az ur magyarázta N. asszony, a táncteremben hozzám lépett. Láta, hogy urinóval van dolga, tehát illedelmes bemutatkozott. Jól emlékszem a nevére, melyet mondott: vicomte de Nevers. Ismerem regényekből a nevet, tehát hittem neki, annál is inkább, mert nagyon illedelmes volt. A bálban éjfélig táncoltunk, de a hangulat kezdett merészsé lenni s távozni akartam. A barátnőmet azonban nem találtam sehoh.

— Ha megengedi, asszonyom, mondta a gavallérom, majd elkisérem kocsin. Szavamat adom önnek, hogy hajszálnyira sem fog veszedelemben . . .

Nem volt más választásom, elfogadtam a kíséretét. A kocsiban persze erősen csábitgatott, hogy menjek hozzá theára. Közel is lakik: a Londres-utca 17. számú házában. Ennyire azonban már nem engedtem jutni a kalandot, amely kezdett különben is merészsé válni. A lakásom kapuja előtt elváltunk s a vicomte megígértette velem, hogy írjak neki, ha ismét látni óhajtom. Mekkora volt azonban a megdöbbenésem, amikor haza érve, levettem az álarcomat . . . kétezer frankos ékszerem nem volt a nyakamon! Kétségbeesetten futottam vissza az álarcos bálba, de hát ott lehetetlen volt az elveszett tárgyat megtalálni. Szomorúan tértem haza s másnap első gondom volt felkeresni a lovagomat, hogy a segítséget kérjem, ő bizouyára emlékezett a bérkocsi számára. De a Londres-utcában ért csak igazi meglepetés. Abban a házban — sohasem lakott vicomte! Rémülten e felfedezéssel a rendőrségre

megszólalni az üres szobában: ezek sűrűn ismétlődő példák. A kriminalistákat sokszor vezette helyes nyomra olyan eset, amelyet nevetés babonának hittek. Semmiképpen sem ritka az a példa, amely a glasgowi oiróságnak szerzett meglepetést két évvel ezelőtt Mrs Green nevű munká-asszonynak tizenhét éves leánya tünt el s a rendőrség hiába kereste. Egy napon az anya alkonyattájban egyedül ült a szobájában és a szerencsétlensége fölött busondott, amikor hirtelen a szomszéd utcában látta magát egy házban s régi ismerősét pillantotta meg, aki fojtogatott egy nőt. A jelenség egy pillanatig tartott, de Green asszony a merénylet áldozatában feismerte a leányát. Nyomban a rendőrségre sietett s elmondta a vizióját. Hanem ott kinevették. A szerencsétlen asszony azonban nem nyugodott addig, amíg kutatást indítottak a megjelölt házban és —

siettem s ott jelentést tettem az esetről. Keresték is soká a gavallért, de nem találták meg . . . Képzelműt, tiszt ur, mennyire megörültem a viszontlátásnak a boulevardon.

A rendőrség a vicomteban vakmerő és jólismert zsebmetszőt agnoszkált, akit hasonló galáns kaland miatt már elítéltek többször.

A véletlen játéka.

A Petit Journal írja a következő esetet: A párisi rabkórházban súlyos beteget ápolnak. Vasárnap délután a beteg állapota annyira rosszabbodott, hogy gyónatást kért. A börtönfelügyelő elhívta Menier lelkészt, aki azonnal odasietett. Amint a pap belépett a kórházi terembe, a beteg hirtelen magára kapta a takarót és kiáltani kezdett:

— Nem ezt a papot! . . . csak ezt ne! hívjanak másikat.

A lelkész meglepetten állt meg s a kórházi orvos csodálkozva kérdezte a beteget, mi kifogása lehet a lelkész ellen! Hanem a haldokló nem akarta felrakarni az arcát.

— Nem, nem! . . . hívjanak más papot! — nyöszörgött a beteg.

Végére jártak a furcsa dolognak, amely titkot sejtetett és csakugyan érdekes felfedezésre bukkantak.

A lelkész néhányévvel Lille városban lakott. Ez alkalommal késő éjjel ment haza s az uton kést emelt rá egy bandita, a pénzt követelve. A lelkész azonban nem ijedt meg; erős ember lévén, birokra kelt a banditával s miután kiütötte a kezéből a kést, legyűrte. Az utonálló kegyelemért könyörgött.

— Isten nevében megbocsátok neked — felelte a pap. — De esküdj meg, hogy sohasem követsz el bűnt.

A megszeppent fickó persze sietett megesküdni, örülve, hogy ily olcsón szabadul meg. Hanem amikor a pap elővette erszényét és összes pénzét — 2 és fél frankot — odaadta neki, az éhséget látva: a bandita elérzékenyült. Térden állva köszönte meg a jószágát és bevallotta, hogy csak az éhség vitte rossz utra.

megtalálták a gyilkost. Az 1887-i híres ékszerlopást, amely az öt világrész rendőrségét foglalkoztatta, (Cadbury eset, 270,000 korona értékű családi ékszer) és amelynek tetteit három esztendőn át keresték, szintén ilyen rejtélyes módon derítették föl. Három évvel a lopás elkövetése után meghalt az öreg Cadbury, cheapsidei milliomo-gyémántkereskedő és néhány nappal a halála után közölte a feleségével, hogy a tolvajok hová rejtették el a nagy családi ékszert, amelyet a Cadbury-cég javítások eszközlése végett átvett. Az ékszerek fele megkerült csakugyan s a tolvajokat is kézrekerítették.

Ime, ezeket meséli Samuel Westcott. Annyi bizonyos, hogy a lélektani kutatásokra alakult társulat érdekes munkát végez; de hogy sikerül-e megoldani a misztikus problémát, az a jövő kérdése.

— De sohasem teszem többé. Soha! . . .

Mekkora volt a pap meglepetése, amikor lillei támadóját a rabkórház haldoklójában felismerte.

— Lásd, fiam, kétszer kell számodra Isten kegyelméért imádkoznom! — mondta szelid szemröhányással a lelkész.

A beteg most már sirva csokolta a lelkész kezét és töredelmesen bevallotta minden bűnét. Csinos kollekció került ki ezekből s a rendőrség jó hasznát vette a vallomásnak, mert a megtért bűnös elárulta egész csapatnyi bűntársát, akik több, eddig elintézetlen bűnügy nyomára vezettek.

Az üvegszemű politikus kalandja.

Az Echo de Paris írja ezt a mulatságot jelenetett: A francia kamara egyik tekintélyes tagja néhány nappal ezelőtt Marseillesbe utazott Párisból. Egész éjjelét vasuton kellett töltenie, ami annál kellemetlenebb volt, mert a vonaton sokan utaztak és a képviselőnek harmadmagával kellett meghúzódnia egy fülkében. Szemben vele egy terjedelmes hölgy ült a férjével. A férj nagyon barátságosan emberiek látszott, de a képviselő csak később győződött meg az utitársa temperamentumáról.

Körülbelül éjjeltájban a képviselő, aki mélyen aludt a szögletben, hirtelen kemény hangokat hallott.

— Mit bámul a feleségemre? nem hallja? . . . szemtelenség!

Az alvó parlamentaire hallotta a szavakat, de tovább aludt. Néhány perccel később erős ökölcsapás érte a térdét, erre felriadt.

— Mi az? mi történt — kérdezte álmából följévedve.

Ekkor látta csak, milyen kipirult arccal és fenyegető ökölrel ült vele szembe a terjedelmes hölgy férje.

— Hogy mi történt, — rivalt a férj a képviselőre. — Az történt, hogy elverem az urat, ha tovább fixirozza a feleségemet! Azt hiszi, nem láttam, hogy csak tettetésből aludt?

De már erre fel kellett kacsagnia.

— Én fixirozom a feleségét?!!

— Igen, igen; ne tagadja. Láttam, hogy a fél szemét le sem vette róla már egy óra óta. Ezt nem tűröm: értette?

Most végre érteni kezdte a dolgot a képviselő s még vidáman hangulatban bocsánatot kért.

— Higyje el uram, eszem ágában sem volt madamet nézni. Jóízűen aludtam. Hanem a balszemem — üvegből való s ha lehunytom is az ép szememet, ez nyitva marad. Csak az üvegszemem fixirozta tehát az ön tisztelt nejét.

A férj belátta a nevetségességet s aztán nem volt többé féltékeny a vis-a-visra. Hanem a terjedelmes hölgy nem tudott többé elaludni — félt attól az üvegszemtől.

Nevezetes operáció.

Az a pör, amely egy amerikai milliomos és Doyen párizsi orvostanár között támadt egy operáció költségei miatt, még most is izgatja a párizsi lapokat s a Gil

Blas ez alkalomból fölelevenit egy operáció anekdotát.

Jó néhány évvel ezelőtt Nélaton orvost, a híres párizsi sebészt, egy napon sürgősen hívták egy előkelő urhoz, aki inasával ezt üzenté:

— Az orvos ur hozta magával a műszereit is.

Mekkora volt azonban a sebész meglepetése, amikor a beteget tökéletes jó egészségben és a fürdőszobájában találta.

— Csak azért hívtam a sebész urat, mondta a milliomos, hogy kivágassam a — tyukszememet.

Az orvos tanár sértődötten duzogott, hanem aztán meggondolta magát, amikor a milliomos magyarázta neki:

— Tudniillik nincs bizalmam a közönséges tyukszem-műtők iránt; nagyon sokat hallottam már olyan szerencsétlenségekről, amelyeket tyukszemmetés okozott

Nélaton azonnal hozzátogott az »operációhoz«. Letérdelt, törülközőt tett az ölébe és kivágta a milliomos tyukszemét. Másnap aztán elküldte a számláját, amelyen ezt írta:

»Egy műtét tiszteletdíja . . . 6000 frank.«

Most azonban a milliomoson volt a bosszankodás sora. Kijelentette, hogy egy tyukszemmetésért nem fizet 6000 frankot.

— Hja uram, felelte a sebész; — ha ön Nélatommal metszeti a tyukszet, ennek 6000 frank az ára.

És a milliomosnak ki kellett fizetnie az orvos számláját.

A kimpányi grófból fuvaros.

Sok szó esett mostanában a lapokan a kimpányi birtokról, amely Bihar megyében, a vadregényes zordon belényesi hegyek közt fekszik s amelyért elkeseredett harcot folytattak a bíróságok előtt. Bizony a kimpányi kastély szobáit ki lehetne tapétázni a bélyegekkel, amennyit az ügyvédek a birtokpe-rekben fölragasztottak. A nag kiterjedésű uradalom Platen-Syberg Mihály lengyel gróf tulajdona, aki abba gróf Stadnicky Lászlót, a lengyel menekültet ültette be teljes hatalmu jószágigazgatónak, még azzal a joggal is felruházva barátját, hogy a birtokot eladhassa. A gróf aztán aztán olyanformán élt ezzel a joggal, hogy a saját feleségének adta el a jószágot. Ebből aztán nagy perlekedés támadt, amely már egy év óta húzódik. Mostanában gróf Platen Füzestéry Géza budapesti ügyvédet bizta meg hogy a birtokot adja el. Az ügyvéd el is adta azt Kuner Ottó poroszországi birtokosnak, de a jámbor porosz látta, hogy itt nagy bonyodalmakkal áll szemben, hogy nem léphet be a tulajdonjogba, amiért is jobbnak látta, ha az egész vételtől, a kimpányi földesuraság dicsőségétől visszalép.

Legújában azonban ismét vevője került a viszontagságos sorsu birtoknak, még pedig igen érdekes ember: Inger Szolimán, a szomáli alkirály személyében. Inger Szolimán úgy találta, hogy Afrikában nem sikerült a királyságot megal-

pitani, hogy tehát le ne maradjon vetélytársa Lebaudi, a szaharai császár mögött: egyelőre a beléyési mócok közt akar egy kis királyságot alapítani. Inger Szolimán a sógorával 50,000 koronáért vásárolta meg a jószágot, a szerződést már meg is kötötték s a lengyel grófnak, Stadnicky Lászlónak, mos most már végérvényesen ki kell hurcolkodnia a kastélyból, 10,000 korona végkielégítés fejében. A lengyel menekült azonban nincs a szerencse e forgandóságán nagyon elkeseredve, mert mikor azt kérdezték tőle, hogy mit fog ezután csinálni, vállat vont és mosolyogva mondta:

— Csak annyi baj legyen! Elköltözöm Magyar-Csékére, veszek két lovat, meg egy szekeret és leszek fuvaros. Reggelre meg estére megszerzem magamnak a harangozó állást.

Szóval ebben az esetben is bizonyult, hogy tövissel van behintve a lengyel menekültek útja.

HIREK.

Kolozsvár, okt. 31.

Felolvasás a Vigadóban.

Jeleztük volt, hogy vasárnap Groszmann Miksa az ismert nevű szocialista pártvezér fog felolvasást tartani a Vigadóban. Közbejött akadályok miatt Groszmann helyett Bokányi szintén kiváló szónoka a pártnak jött le Budapestről s közel két órás beszédet tartott, a mely a Vigadót zsufolásig megtöltött közönség részéről nagy tetszéssel találkozott s a végén zajosan ünnepelelték a népszerű pártvezért.

— Az önálló vámterület. Az Iparos Együletben is felolvasás volt a tegnap. Dr. Deáki Albert magvas tanulmányt irt az önálló vámterületről s azt szép számu közönség előtt nagy tetszés mellett olvasta fel. A jeles tollu közzeg-dász vonzó, népies modorban megirt kitünő tanulmánya megérdemelné a sokszorosítást s minél szélesebb körben való terjesztést.

— A tanácsos ur fia. A hitoktató a bibliának »Utolsó vacsora«-járól beszélt. Amikor befejezte a magyarázatát, kérdésekre intézett tanítványaihoz. Hát mielőtt Krisztus a menyekbe szállt, mit csinált? — Tanítványait, és — no kitudja? Erre egy városi tanácsos fia felugrott és szólt: Összegyűjté tanítványait és tisztelükre bankettet rendezett.

— Koch tanár a tuberkolózisról. Koch orvostanár, aki jelenleg Párisban tartózkodik, egy újságíróval folytatott beszélgetésében a következőket mondta:

A tuberkulint eleinte rosszul alkalmazták. Nagy adagokban inkább veszedelmes, mint hasznos. A kezelése specialitásokat igényel, akik szigorúan az előírásához tartják magukat. Fokról-fokra igen kis adagokban alkalmazva azonban jótékony hatást tesz. Kezdő tuberkulózisnál kitünő eredményt lehet vele elérni. Hatását néha az hátráltatja, ha a tuberkolózis nem tiszták, hanem fertőző clemekkel kevervük; ekkor a tuberkulinnak nincs hatása. A bacillus t. i. a tuberkulózis előrehaladottabb állapotában a talajt más mikrobák számára is egyengeti. De azt hiszem, és ezt kell hogy fennen hirdessem, hogy az emberiségnek

sikerülni fog a tuberkulózist erélyes, prophylaktikus módszerrel végleg leküzdeni. A tuberkulózisnál a praeventiv, óvatossági eszközök a therapeutikus eszközöknél is hathatósabbak. Könnyebb a bajnak elejét venni, mint azt meggyógyítani. Mióta e borzasztó betegség valódi természetét ismerik, az esetek száma mindinkább csökken. Németországban és Angliában egy harmadával csökkent a tuberkulotikus betegek száma. Azelőtt, amikor a ragályosságban még nem hittek, minden óvatosság nélkül éltek a tüdőbeteg mellett. Ma azonban, ha egy szobában gyanus köhögést hallunk, mindnyájan az ajtó felé futunk. A tüdőtuberkulózis elleni legjobb harcmódor; az izolálás. A leghatalmasabb gyógymód mégis csak a higiénia marad.

— Japán apróhirdetés. A Figaró a következő apróhirdetést fedezte fel egy jagán lapban: Rendkívül csinos fiatal leány vagyok. Hajam héllámos, mint az égbolton a felhő. Arcom ragyogó és selymes, mint a virág szirmai. Szemeim tündöklése vetélkedik a hold sugárral. Elegendő vagyonom is van ahhoz, hogy a férjemmel boldogan, kezet kézben, csodáljam a kert virágait nappal és elmerengje a hold fényében éjszakákon át. Ha ezek a sorok okos férfi szemei elé jutnak, a ki csinos és bátor, tudja meg, hogy szívesen osztom meg velem az életet, gondozom a bajábat, ápolom betegségében és mellé temettem magam, ha átköltözik a tulvlágba.

Ez a költőiesen kedves apróhirdetés csak egy a sok közül; naponta halomszámra jelennek meg hasonló házassági ajánlatok a japán lapokban. Ezek után valóban nem lehet csodálni, ha a statisztika szerint Japánban szeretnek leginkább megházasodni a férfiak. A legutóbbi évben nem kevesebb, mint 346.000 házasságot kötöttek és egyetlen egy sem volt a menyasszonyok között 22 évesnél idősebb. Fiatalon megy férjhez mindannyi.

— A szép asszony orvosa. A Gil Blas meséli ezt az érdekes történetet, amely most a párisi társaságban szájról szájra került. Egy előkelő szép özvegy asszony, aki már tul volt az első ifjúság korán, néhány évvel ezelőtt hirtelen rosszul lett orvostól küldte a cselédjét. A házi orvosa nem volt otthon, tehát más orvost hívatott. A fiatal és csinos orvos, dr. Neuvilla, oly sikeresen gyógyította meg az urnőt, hogy madame M... azonnal megtette őt házi orvosának. Ettől fogva mindig együtt lehetett látni a gazdag urnőt az orvosával, aki elkísérte őt fürdőhelyekre, utazásokra és mindennapos vendége volt párisi lakásán is. Néhány héttel ezelőtt a hölgy súlyosan megbetegedett; az orvosa természetesen állandóan mellette virrasztott; de minden hiába való volt, a beteget nem lehetett megmenteni s néhány nappal ezelőtt mme L... meghalt. Két fia, akik közül az idősebbik neves fiatal amateur művész és sportsman, a másik pedig saint-cyri növendék, nem csekély meglepetéssel szerzett tudomást a végrendeletről, amelyet anyjuk hátrahagyott. Ebben a végrendeletben dr. Neuvillet nevezte ki az elhunyt a gyermekei gyámjává és vagyonának csak köteles részét

hagyta a gyermekeire, a többi — mintegy 400,000 frankot — az orvosra testálta. A végrendelet nagy feltűnést kelt s az árvaszék már bele is avatkozott a dologba, mert az a feljelentés történt dr. Neuville ellen, hogy az elhunytnak iránta tanusított gyöngédségével visszaélt.

— Akinek megvarrták a szívet. Összevarrt szívebről már említést tettünk olvasóinknak. Nemrégiben egy Kepeller nevű kórházi orvos Konstanzban végzett hasonló sikerrel műtétet. Egy 42 éves férfi öngyilkossági céllal több szúrást ejtett a mellén. Ezek közül egyik a szív kamráját érte. A bőséges vérzésből az orvosok nem tudták megállapítani biztosan, hogy a vér honnét ömlik. A tüdőből-e vagy a szívből. A beteg haldoklott és néhány órára terjedő életét felhasználta arra, hogy megmentsék. A mellkasi csontos, porcogós részt, átvágva a lebenyt, mint egy kaput, kinyitották a mellüreggel. A mellhártya sebet és szívhártyazacsok sebet megnagyobbították és így ráakadtak a szív sebére. Ezt az egy centiméter hosszú sebet összevarrták bélhurvarrattal. A kiömlött és megolvadt vért a szívzacskóból és a mellhártya üregből eltávolították és ezeket is összevarrták. A beteg lassan-lassan összeszedte magát. A mellhártyagyulladás komplikációját azonbanban még sem tudta elkerülni a beteg, amely miatt még egy bordacsontkítással járó operációt kellett kiállania és három hónap alatt mégis teljesen meggyógyult.

— Szerelmi dráma. Pádua legszebb leányát, a csodaszép Cignoli Ernestát — mint Rómából írják — rajongva imádták az egész város ifjúsága. Különösen Quaglini szívet épeztette az emésztő szerelmi láng, de a szép Ernesta érzéketlen maradt az ifjú ömlengései iránt. Mikor pedig a leány egyik fivérével megüzente, hogy többé ne látatlankodjék nála, egyszerűen mellbe lötte a szomorúhír hozóját. Félévi börtönt kapott esztelenségéért. Mikor leülte, visszatért s újra lángoló ostromolta a leány szívet. Ez azonban csak nem hallgatott rá. Egyszer aztán a mezón gondatlanul csatangoló leánykát megleste és rálőtt. A szép Ernestának fűzőjét érte a golyó s a halcsontról visszapatant. Az ijedségtől azonban összeesett. A fiatal ember ennek látára fejbe lötte magát.

— Vasuti szerencsétlenség történt a Kölnből Frankfurt felé igyekvő délnémetországi gyorsvonattal Kalk állomás közelében. A podgyászokosi ugyanis kiugrott a sínek közül. A podászrendező karját, lábát szelte el a vonat s csakhamar meghalt. A vonat személyzete többé-kevésbé súlyosan sérült meg, míg az utasok csak könnyebb sérüléseket szenvedtek.

— Legjobb szer a nap és szél befolyása ellen a Biró dr.-féle „Havasi gyopár Crème“ mely sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz. Próbátégely 70 fillér. Kapható: a Wolff gyógyszerárban Kolozsvár 78. 18—30.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Wesselényi Miklós-u. 7.sz.

Telephon szám 503.

NEMZETI SZÍNHÁZ

Ma 1904. október 31-én:

APAJUNE, a vízi szellem.

Operett 3 felvonásban.

Kezdete este 7 órakor.

Heti műsor.

Hétfő: Apajune, a vízi szellem.

Kedd: d. u.: Lili.

este: Dalma.

Szerda: Dózsa György.

Csütörtök: 1-ször Miss Hobs.

Péntek: Miss Hobs.

Szombat: Miss Hobs.

Vasárnap d. u.: A vén bakanos és fia a huszár.

NYILTTÉR. *)

UJ! KOLOZSVÁRT UJ!

Hotel Fészl J. szálloda.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

1904. okt. 29-én

elsőrangú szállodámat, étteremmel és külön éttermekkel o o o megnyitottam. o o o

A t. közönség pártfogását kérve o o o o vagyok teljes tisztelettel: Fészl József, szállodás Kolozsvárt.

„bolya“
● virágcsarnok ●

Kolozsvár, Wesselényi Miklós-utca 7. szám.

A közelgő Mindszentek napjára van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmét felhívni, teljes műziséssel kötött koszorúimra, úgy élő, mint praeparált virágokból. Csokrok minden alkalomra a legizlésesebben. — Egyes élő virágok folyton frissen raktáron a legjutányosabb árakban. — Kiváló tisztelettel: ULLMANN FERENCZNÉ, tulajdonosnő.

Apró hirdetések.

— Jó és olcsó házi koszt kapható Patak-utca 2-ik szám alatt. 5—10.

